

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA
TESLINA 16, tel. 421-144

20. 10. – 11. 11. 1988.

KLAVDIJ TUTTA

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
BRANE KOVIČ

Grafički urednik
Graphical supervision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into english
DEJAN SUŠNIK

Fotografije
Photographies
METOD ZAVADLAV

Likovna postava
Arrangement of exhibits
KLAVDIJ TUTTA
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Printing of poster
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by

WERNIK AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
Edition
500 komada

Za umjetnički put Klavdija Tutte karakteristične su srazmjerno brze smjene i izražajne promjene koje su se zbivale u po pravilu jednakim vremenskim intervalima. I ne samo to: istovremeno s mijenjanjem stila kod njega primjećujemo i ikonografske obrte i uzimanje različitih tehnika, kao da umjetnik hoće dokazati kako mu nijedna tematika nije strana i kako jednakom spretnošću manipulira u grafičkom oblikovanju, crtežu, grafici, štafelajnom slikarstvu i izrađivanju trodimenzionalnih objekata. Njegov manifestativni »nomadizam«, neopterećeno prelaženje iz jednog formalnog modela u drugi postupno ga je usmjerilo u subjektivniju metodu slikanja koja je upravo u posljednjim godinama doživjela i više značajnih potvrda u međunarodnim okvirima. Ne baveći se eksplicitno teoretskim razglabanjima i ne priklanjajući se kakvoj aktualnoj kritičkoj doktrini, Tutta se s iznimnom energijom prilagođuje samoj praksi produciranja slika, koje u prvom redu zavezuje proces njihova nastajanja a ne kakva unaprijed zamišljena koncepcija ili ideja. Njegovo je slikarstvo eruptivno, potez kistom dinamičan, vehementan, boja zasićena, žarka, mediteranski puna i osjećena materijalno, tjelesno. Referentni okvir Tuttina postupka oblikovanja naime predstavlja likovna fenomenologija Mediterana i njegova prirodnog zaleđa, primorsko-kraškoga svijeta. Najprije u aluzivnom, za tektoniku krajolika vezanom crtežu, a zatim u opuštanju u bojama, ambijent življenja kao izvor inspiracije duboko se urastao u svijet slikarove predodžbe, postao je neizbježnim parametrom njegovih likovnih razmišljanja i sadržajna konstanta njegovih formalnih rješenja. Tutta se usredotočuje prije svega na osjećaj, na unutarnji doživljaj krajolika, njegovih ritama, prijeloma i kontrasta. Za njega je značajan detalj, ali ne kao sastavni dio kompleksnije cjeline, privlačan mu je sam po sebi, u svojoj fragmentarnosti dovoljno je čaroban i sugestivan da slikara povuče za sobom i pobuđuje neprestanu igru vlastitih varijacija. Čini se kao da Tutta zapravo cijelo vrijeme komponira jednu jedincatu sliku, koja nema ni početka ni kraja, ni unaprijed željenih značenja ni skrivenih »istina«. Nerijetko se naime ima osjećaj da je svaka njegova slika tek priprema za slijedeću, da se iza nje nazire uporna želja za stvaranjem Velike slike na kojoj bi se slikar razotkrio sav odjednom, ali univerzalno zrcalo mu se razbije u bezbroj komadića koji ovu njegovu želju odsijevaju, prosvjetljavaju i u kojima također cijelo vrijeme gleda i vidi, štoviše, divi se sebi samom.

Na Tuttinim slikama s početka desetljeća prevladavali su nealuzivni likovi, napunjeni bojom, nabijeni energijom, koji su htjeli preko rubova platana, vrtjeli su se u nekom neodređenom, sferičnom prostoru s različitim horizontima, kao da slikar osjeća kako je »život negdje drugdje«, da treba vlastiti lik iskristalizirati, oteti iz čeličnog zagrljaja nebiti, neidentiteta. Tutta je naslikane oblike polako počeo činiti čvrstim, oštriti njihove obrise, raspoređivati kompozicijske elemente u planove, naglašavati pojedine slikovne komponente, uspostavljati hijerarhiju među njima. Sve su jasnije postajale granične linije između konstrukcijske dominante i dekora koji je okružuje, između središnjeg motiva i pozadine; u slikama nastalim poslije 1984. godine prevladavala su dva karakteristična, »mimetička« lika – menhir koji je oštar i strši, tvrd je i nepomičan, bik koji je nepripitomljen i tvrdoglav, jak i ponosan, lijep u svojoj divljini. Razdrobljeni komadići zrcala počeli su se sastavljati, treperava površina se smirila, slikarova slika dobila je izrazitije obrise. Tutta je od nekada razbacanih fragmenata počeo graditi promišljene, do posljednje pojedinosti prostuirane slike s točnije određenim ikonografskim okvirom: maštovite, imaginarne krajolike i isječke krajolika, naseljene znakove i aluzijama na predmete, bića. Ipak to nisu jednoznačna, individualizirana bića, ona su univerzalna, njihov je status »simbol« – ali je jedinstvena, neponovljiva njihova slikarska realizacija, njihov tretman. Tutta je naime u prvom redu slikar svjetlosti, neuništive volje prema životu, njegove su vizije optimistične, konstruktivne. U tome se u svoj punoći razotkriva njegov mediteranski temperament, njegov »biti drugačiji«, njegova »heteričnost«. Zagledan u svoje ja bez prigovora prihvaća uvjetovanost poviješću, prožet je nasljedem velikih Venecijana iz razdoblja renesanse i baroka, a svjestan je i toga koliki značaj za njega ima »genius loci«, što duguje Pilonu, Čargu, Spazzapanu, Černigoju, kako je na njega utjecala konfiguracija kraškog krajolika i kako je specifična svjetlost koja obiljeva taj krajolik. Njegov mu imaginacijski potencijal pak omogućuje da uz temeljito poznavanje povijesti i uz svijest o trenutku u kome živi svojim ostvarenjima daje svojstven, originalan autorski pečat.

Sačuvati identitet, ustrajati u personalnom viđenju slikarske problematike unutar nekog konkretnog vremena i prostora, uspostaviti vlastita mjerila u suočenju sa prevladavajućim »trendom« svakako je odluka koju su sposobni donijeti tek rijetki. Tutta je nesumnjivo našao taj identitet, učvrstio ga je kontinuiranim radom i samosviješću stvaraoca koji zna što hoće. A to je svakako kvaliteta koju mnogi prečesto zaboravljaju . . .

Brane Kovič

Rather fast stylistic and expressive changes, usually coming in regular intervals, characteristic of the artistic path of Klavdij Tutta. And not only this, simultaneous to the changes of style are noticeable iconographic reversals and a delving into a variety of techniques, as though the artist was trying to prove that no theme is foreign to him and that he is equally dextrous in graphic design, sketching, graphics, easel painting and the creation of three-dimensional objects. His manifest »nomadism«, the effortless traversing from one formal model to another, gradually oriented him into a more subjective mode of painting, which has received a number of important international recognitions in the past few years.

Without specifically concerning himself with theoretical rumination or adapting himself to some current critical doctrine, Tutta adapted with great energy, in practice itself, to the production of images which first and foremost rely on the process of creation and not some previously considered concept. His painting is spontaneous, the brush strokes are dynamic, vehement, laden with colour, glowing, full of the Mediterranean feeling and experienced materially and bodily. The frame of reference of Tutta's imagery process is the artistic phenomenology of the Mediterranean and its natural hinterland, the littoral karst world. Firstly allusive, in the regional tectonics of the associated drawing, then in the relaxed colour, the ambient of his home surroundings grew deep into the artists presentations as a source of inspiration; it became an obligatory parameter of his artistic thinking and a contextual constant to his formal solutions. Tutta concentrates primarily on feeling, the inner experience of the landscapes, their rhythm, their fractures and their contrasts. Detail is significant to him, but it attracts him not as a composite part of more complete whole but as it is, enchanting and suggestive enough to draw the painter after it and incite a constant play of his own variations. It seems as though Tutta is actually composing a single image all the time, an image with no beginning and no end, no previous significance and no hidden »thruts«. We often get the impression that each of his pictures is only a preparation for the next, that a powerful desire to create the Great Image stands behind it, in which the painter would like to be seen all at once, but this universal mirror breaks into an infinity of pieces, which reflect this desire of his, illuminate it, and into which he continually stares and sees, even more, admires only himself.

Since the beginning of the decade non-allusive images have predominated in Tutta's pictures, filled with colour, packed with energy, forcing themselves over the edge of the canvas, drilling into a kind of undefined, spherical space with different horizons, as though the painter felt that »life is somewhere else«, that one's own image must be crystallised, unscrewed from the steel embrace of un-being, nonidentity. Gradually Tutta began to solidify the painted forms, to sharpen their outlines, to organize the compositional elements into planes, to stress individual artistic components, to create a hierarchy between them. The dividing lines between the constructional dominant and the surrounding decor, between the central motif and the background, became clearer and clearer. In the pictures created after 1984, two characteristic »mimetic« images began to predominate – the menhir and the bull, stone and animal, but not actual stone or actual animal, rather symbols of stone and all animals, the menhir which is sharp and pointed, firm and immovable and the bull which is untameable and stubborn, strong and proud, beautiful in its wildness. The broken shards of glass have begun to recompose, the wiggling surface has calmed, the painter's images got more express outlines. Tutta began to construct from the formally scattered fragments, considered pictures, studied to the minutest detail, with more precisely defined iconographic frames: imaginative landscapes and landscapes pastiches, populated by signs and allusions to objects, beings. But these are not singular, individualised beings, they are universal, their status is symbolic – unique is their imagery, their painterly treatment unrepeatable. In other words, Tutta is first and foremost a painter of light, the indestructible will to live, his visions, are optimistic, constructive. In this, his Mediterranean temperament, his individuality, his »hereticism« is revealed in all its fullness. Infatuated with his being, accepting unreservedly their conditioning of history, he is overwhelmed by the tradition of the great Venetians from the Renaissance and Baroque periods, but precisely thus is he aware of the significance of »genius loci« on his work, what he owes to Pilon, Čargo, Spazzapan, Černigoj, how the configuration of the Karst landscape has influenced him, how different the light is which flows over this landscape. His imaginative potential makes it possible for him thoroughly to acquaint himself with history and to have an awareness of the moment in which he lives, impresses on his creations a unique, genuine author's seal.

To preserve an identity, preserve in one's personal visions of painting problems within concrete time and space, to create one's own measures in opposition to the predominant trend, is certainly a decision of which very few are capable. Tutta undoubtedly has found this identity, he has solidified it with continual work with the self-awareness of a creator who knows what he wants. And this is certainly a quality which many too often forget.

Brane Kovič

BIOGRAFIJA

Klavlđij Tutta rođen je 12. 1. 1958. godine u Postojni. Po završenoj Školi za primjenjenu umjetnost upisao se na Akademiju likovnih umjetnosti u Ljubljani. Tu je završio i postdiplomske studije grafike. Bavi se slikarstvom, grafikom, crtežom, objektom. Član DSLU-ja od 1981. godine. Živi i radi u Novoj Gorici kao samostalni umjetnik. Učestvovao je na dvjesto grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Za svoj rad primio je 28 domaćih i međunarodnih nagrada.

ADRESA:

65000 Nova Gorica, Ulica bratov Hvalič 63
telefon: 065 / 25-235

NAGRADE I PRIZNANJA

- 1980 Nagrada za znak Dneva mladosti – Štafetna palica 80
Prva nagrada na temu Krasa na extemporu u Lipici
- 1981 Diploma na extemporu u Piranu
Druga nagrada na extemporu u Špetru
Odkupna nagrada na extemporu u Marežigah
Nagrada na extemporu »Kasta« u Miljah
- 1982 Priznanje na extemporu u Špetru
Odkupna nagrada na extemporu u Piranu
Priznanje na extemporu »Kasta« u Repentaboru

Priznanje na extemporu »Carso ottobrinu« u Trstu

Tretja nagrada na extemporu »Agraria« u Marežigah

1983 Nagrada »Yu paleta mladih« u Titovem Vrbasu

Odkupna nagrada na extemporu u Piranu

Prva nagrada na extemporu u Opatiji

Nagrada skupštine občine Opatija

Nagrada na jugoslovanskom memorialu »Nedežde Petrović« u Čačku

1985 Odkupna nagrada na bienalu akvarela Jugoslavije u Karlovcu

Premija »Moša Pijade« na 16 međunarodnom bienalu grafike u Ljubljani

1986 Odkupna nagrada na bienalu male grafike Cadaques

Odkupna nagrada na extemporu u Piranu

Prva nagrada na extemporu u Opatiji

Award of Excellence na bienalu male grafike u Seoulu

1987 Februar – Delo meseca »Srećanje ob burji«
Zlata ptica – revije Mladina, Ljubljana

Častna medalja na 5. Male Formy grafiky, Lodž

Odkupna nagrada na 6. trienalu sodobne jugoslovanske grafike, Bitolj

1988 Odkupna nagrada narodnoga muzeja Zadar na bienalu akvarela Jugoslavije, Karlovac

Premija – Prix na 7. analu male grafike, Cadaques in Barcelona

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1977 DIC, Ljubljana
 1978 Galerija Emonska vrata, Ljubljana
 Galerija hotela Argonavti, Nova Gorica (s Zmagom Posego)
 Gostol, Nova Gorica
 1979 Galerija hotela Argonavti, Nova Gorica
 1980 Galerija Rika Debenjaka, Kanal
 Gostol, Nova Gorica
 Ljubljanska banka, Nova Gorica
 1981 Galerija del Risorgimento, Imola (Italija)
 1982 Palazzo del Diamanti – Centro attività visie, Ferrara
 Pilonova galerija, Ajdovščina
 1983 Galerija knjižnice Cirila Kosmača, Tolmin
 Galerija hotela Slavija, Opatija
 Galerija Meblo, Nova Gorica
 Galerija Loškega muzeja, Škofja Loka
 Bešigrajska galerija, Ljubljana
 Galerija Mestnega muzeja, Idrija
 Fotoatelje Pavšič – Zavadlav, Nova Gorica
 1984 Galerija Meduza, Koper
 Mala galerija, Sežana
 Dvorec Zemono, Vipava
 Poslovni center »Emona«, Ljubljana
 Likovna vitrina DSLUP, Nova Gorica
 1985 Salon galerije Karas – HDLUZ, Zagreb
 Razstavni salon Rotovž, Maribor
 Gorenjski muzej, Kranj
 Dom kulture – Studentski grad, Beograd
 Bar caffe, Gorizia
 Galerija Ars, Ljubljana
 Knjižnica Bena Zupančiča, Postojna
 1986 Mala galerija kulturnega centra, Novi Sad
 1987 Galerija DSLU, Ljubljana
 Likovni salon, Celje
 Obalne galerije, Piran
 Arte Fiera – Bologna
 Kulturni dom, Gorica – (Alpe-Jadran u okviru gledaliških srečanj)
 Vilenica 87 – Mala galerija – Sežana
 Obalne galerije – Loža in Meduza, Koper
 Galerija narodnog sveučilišta, Poreč
 Galerija Novi hram, Sarajevo
 Tabor (Vilenica 87), Lokev
 LRRJ – nagrajenci 16 mednarodnega bienala grafike, Ljubljana
 1988 Galerija ZDSLU (grafike – oblačila Ideal), Ljubljana
 Iskra, Ljubljana
 Knjižnica Bena Zupančiča, Postojna
 Mala galerija, Ilirska Bistrica
 Arte fieri – Bologna (Šalamun – Tutta), Bologna
 TK galerija, Trst
 Schnitzer galerija Klagenfurt, Celovec
 Taller Galeria Fort, Cadaques
 Taller Galeria Fort-Adogi, Barcelona
 Galerija Forum – Zagreb
 Sala Comunale, San Vendeniano

Izloženi radovi (slike i grafike) nastali su u periodu od 1987/88.

ČLANOVI GALERIJE FORUM MEMBERS OF THE FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
 BELIZAR BAHORIĆ
 JOSIP DIMINIĆ
 IVO FRIŠČIĆ
 RAUL GOLDONI (1919–1983)
 STANKO JANČIĆ
 NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
 ZLATKO KESER
 EUGEN KOKOT
 ANTE KUDUZ
 FERDINAND KULMER
 IVAN LOVRENČIĆ
 EDO MURTIĆ
 DALIBOR PARAĆ
 ŠIME PERIĆ
 OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
 ZLATKO PRICA
 NIKOLA REISER
 MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
 GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
 GIUSEPPE ZIGANA
 LAZAR VOZAREVIĆ
 JOAN MIRO
 NIKOLA REISER
 EDO MURTIĆ
 IVAN LOVRENČIĆ
 ZLATKO PRICA
 IVO ŠEBALJ
 VASKO LIPOVAC
 ANTE KUDUZ
 ŠIME PERIĆ
 ACHILLE PERILLI
 OTON POSTRUŽNIK
 EMILIO VEDOVA
 FRANO ŠIMUNOVIĆ
 KSENIJA KANTOCI
 STEVO BINIČKI
 NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
 RICHARD MORTENSEN
 IVO FRIŠČIĆ
 VIRGILIJE NEVJESTIĆ
 MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
 LOJZE SPACAL
 TONI BENETTON
 BOŠKO PETROVIĆ
 LJUBOMIR PERČINLIĆ
 GORANKA VRUS-MURTIĆ
 JOSIP DIMINIĆ
 ANTE JAKIĆ
 NIKOLA KOYDL
 RAUL GOLDONI
 PREDRAG NEŠKOVIĆ
 DALIBOR PARAĆ
 PETAR HADŽI BOŠKOV
 BOGDAN BOGDANOVIĆ
 ALBERT KINERT
 MILE SKRACIĆ
 SPASE KUNOVSKI
 BORO MITRIČESKI
 FADIL VEJZOVIĆ
 PIERO TARTICHIQ
 VLADIMIR STRAŽA
 BELIZAR BAHORIĆ
 BRANKO RUŽIĆ
 GRAFIČARI IZ HAMBURGA
 SUVREMENI UMJETNICI IZ
 SR MAKEDONIJE
 MERSAD BERBER
 MIO DRAG B. PROTIĆ
 STANKO JANČIĆ
 ANTE KAŠTELANČIĆ
 ROBERT RAUSCHENBERG
 KOSTA ANGELI RADOVANI
 OTO LOGO
 MILAN KONJOVIĆ
 PETAR MAZEVIĆ
 GUALTIERO MOCENNI
 LJUBOMIR KARINA
 RATKO JANJIĆ-JOBO
 STOJAN ČELIĆ
 ISMAR MUJEZINOVIĆ
 EUGEN KOKOT
 ŽIVA KRAUS
 MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
 MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ
 DRAGO TRŠAR
 ANDREJ JEMEC
 ELIZABETH FRANZHEIM
 SUVREMENA UMJETNOST
 KOSOVA
 JEAN MESSAGIER
 TADEUSZ LAPINSKI
 IVO KALINA
 MATKO TREBOTIĆ
 GRUPA MLADIH AUTORA IZ
 ZAGREBA
 ANTE MARINOVIĆ
 MUSLIM MULLIQI
 AGIM CAVDARBASHA
 OLGA JANČIĆ
 ZLATKO KESER
 ĐURO PULITIKA
 SLAVKO KOPAČ
 SHYQRI NIMANI
 LUKŠA PEKO
 BORIS DOGAN
 DORA KOVAČEVIĆ
 SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
 GLIGOR ČEMERSKI
 JOSIP BIFFEL
 KUŽMA KOVAČIĆ
 STANKO POSAVEC
 ENJELL BERISHA-BEFRE
 DUŠKO ŠIBL
 LJUBOMIR STAHOV
 ĐURO SEDER
 ŠIME VULAS
 JASNA MARETIĆ
 ŠPANJOLSKO KIPARSTVO MULTIPLA
 TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
 MIRO VUCO
 RODOLJUB ANASTASOV
 CARLO CIUSI
 KAZIMIR HRASTE
 KLAVDIJ TUTTA